

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **J. Š.**, právně zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem AK Žitná 45, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad městské části Praha 19, odbor výstavby - stavební úřad**, detašované pracoviště se sídlem Praha 9, Cukrovarská 52, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 7. 2005, č. j. 7 Ca 178/2005 - 5,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky JUDr. Ireny Strakové, AK Žitná 45, Praha 1, **se určuje** částkou 2400 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta žaloba stěžovatele, neboť zjevně vybočovala z pravomoci správního soudu (§ 46 odst. 2 s. ř. s.). V této žalobě se stěžovatel domáhal, aby městský soud uložil žalovanému - Městské části Praha - Čakovice zaplatit 50 000 000 Kč, přičemž v případě uvedené částky se jednalo o investici na odstranění skládky různorodého materiálu na parcele parc. č. 303 v k. ú. M.

V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že nesouhlasí s výše uvedeným usnesením, aniž by specifikoval důvody pro podání kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelem uváděné důvody byly nesrozumitelné, v obecné rovině byla namítána nezákonnost černé skládky a snaha o nápravu krajinných a ekologických škod na parcele č. 303. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost neobsahovala žádné stížní body, byl stěžovatel usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2. 9. 2005, č. j. 7 Ca 178/2005 - 20 vyzván k odstranění vad podané kasační stížnosti, a to ve lhůtě 1 měsíce od doručení cit. usnesení, současně byl poučen o tom, že pokud nebude kasační stížnost doplněna, soud ji odmítne. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 15. 9. 2005. Podáními ze dne 14. 10. 2005 a ze dne 15. 11. 2005 požádal stěžovatel o prodloužení termínu k odstranění vad kasační stížnosti a současně o ustanovení advokáta soudem. Usnesením ze dne 13. 10. 2006, č. j. 7 Ca 178/2005 - 44 ustanovil městský soud k ochraně stěžovatelových práv advokátku JUDr. Irenu Strakovou. Vady kasační stížnosti však ani později nebyly odstraněny.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů:

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí soudu I. stupně, stanoví zákon poměrně přísně její obsahové náležitosti. Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (ust. § 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (ust. § 109 odst. 3 s. ř. s.).

V daném případě se stěžovatel v kasační stížnosti omezil na vyslovení nesouhlasu s rozhodnutím soudu, ale žádným způsobem důvody kasační stížnosti nespécifikoval a nekonkretizoval. Stěžovatel shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v blíže nespécifikovaném řízení týkající se odstranění skládky na parcele č. 303 k. ú. M. Bez bližší konkretizace však nelze stěžovatelem uvedené důvody podřadit pod žádný z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. Obecná tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností jsou tak stížená nemožností jejich přezkoumání kasačním soudem. Vady rozhodnutí soudu I. stupně nemůže Nejvyšší správní soud namísto stěžovatele sám aktivně vyhledávat, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejich důvodů leží na stěžovateli v důsledku dispoziční zásady, která ovládá i řízení o kasační stížnosti. Nadto byl stěžovateli k ochraně jeho práv soudem ustanoven i advokát, který byl kvalifikován k tomu, aby dostatečným způsobem hájil jeho zájmy.

V projednávané věci kasační stížnost stěžovatele zákonné náležitosti neobsahovala. Městský soud v Praze stěžovatele správně vyzval k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn a v řízení proto nelze pokračovat (§ 37 odst. 5 ve spojení s ust. § 106 odst. 1 s. ř. s.)

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 cit. zákona.

Nejvyšší správní soud připomíná, že obdobnou otázkou se již zabýval v řadě svých rozhodnutí, např. ze dne 26. 10. 2006, č. j. 5 As 38/2006 - 103, v němž vyslovil názor, že pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvádí žádné skutkové a právní důvody, pro něž považuje rozhodnutí soudu za nezákonné, brání taková podaná kasační stížnost jejímu věcnému projednání. Nejvyšší správní soud vychází z premisy „necht' si každý střeží svá práva“; proto nemůže stěžovatel v kasační stížnosti úspěšně namítat, že správní orgán či soud v předcházejícím řízení postupovaly v rozporu se zákonem či ústavním pořádkem, pokud sám neuvádí skutečnosti či důkazy, které pro takové tvrzení svědčí.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti před soudem ustanovena advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci náleží v souladu s ust. § 11 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) odměna za převzetí a přípravu zastoupení ve výši 2100 Kč a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 300 Kč za jeden úkon podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky, celkem tedy 2400 Kč. Tato částka advokátce bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu